Sag C-270/91

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
mod
Den Italienske Republik

»Traktatbrud — EØF-direktiver — manglende gennemførelse inden for de fastsatte frister«

Den refererende dommers rapport 4421
Forslag til afgørelse fra generaladvokat M. Darmon fremsat den 15. maj 1992 4424
Domstolens dom af 8. juli 1992 4426

Sammendrag af dom

Medlemsstater — forpligtelser — gennemførelse af direktiver — traktatbrud ubestridt (EØF-traktaten, art. 169)

DEN REFERERENDE DOMMERS RAPPORT
i sag C-270/91 *

Faktiske omstændigheder og forudgående administrativ procedure

1. I Kommissionens direktiv 89/321/EØF af 27. april 1989 om anden ændring af bilagene til Rådets direktiv 77/96/EØF om trikinundersøgelse i forbindelse med indførsel af fersk kød af tamsvin fra tredjelande (EFT L 133, s. 33) hedder det i artikel 2, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. september 1989, og at de straks underretter Kommissionen herom.

1 — Processprog: italiensk.

2. Ved artikel 2 i Rådets direktiv 89/360/EØF af 30. maj 1989 om ændring af direktiv 64/432/EØF for så vidt angår administrative områder og ophør med serologisk undersøgelse for brucellose hos visse typer af svin (EFT L 153, s. 29) forpligtes medlemsstaterne til at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 1. oktober 1989 og til straks at underrette Kommissionen herom.

3. Kommissionen har i stævningen anført, at den, da Den Italienske Republik ikke inden for den fastsatte frist som krævet har underrettet den om gennemførelsen i national ret af de to ovennævnte direktiver, med hjemmel i traktatens artikel 169 har tilsendt den italienske regering en skrivelse af 26. juni 1990 med opfordring til inden for en frist på to måneder fra modtagelsen af skrivelsen at fremsætte bemærkninger og tilstille Kommissionen en fuldstændig og detaljeret oversigt over de forskellige nationale bestemmelser, ved hvilke hver af bestemmelserne i direktiverne er sat i kraft.

4. Denne åbningsskrivelse er forblevet ubesvaret.

5. Den 18. marts 1991 tilstillede Kommissionen Den Italienske Republik en begrundet udtalelse, hvori Kommissionen fastslog, at Den Italienske Republik ikke havde givet den nogen underretning, der gjorde det muligt at konkludere, at de ved de to ovennævnte direktiver fastsatte forpligtelser var blevet opfyldt, og Kommissionen opfordrede den italienske regering til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at rette sig efter den begrundede udtalelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den begrundede udtalelse.

6. Den italienske regering besvarede ikke denne begrundede udtalelse.

7. Kommissionen har derfor anlagt nærværende traktatbrudssag.

Skriftlig forhandling og parternes påstande

8. Kommissionens stævning blev registreret på Domstolens Justitskontor den 15. oktober 1991.

9. Den skriftlige forhandling er forløbet forskriftsmæssigt. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse.

10. *Kommissionen* har som sagsøger nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten, idet den har undladt at give Kommissionen meddelelse om de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde Den Italienske Republiks forpligtelser efter direktiverne 89/321 og 89/360, eller idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet de fornødne foranstaltninger til at efterkomme disse direktiver.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

11. *Den Italienske Republik* har som sagsøgt ikke nedlagt formelle påstande.

Parternes anbringender og argumenter

12. *Kommissionen* erindrer om, at det i EØF-traktatens artikel 189 hedder, at direktiver med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som de rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. Denne bindende karakter indebærer, at medlemsstaterne er forpligtet til at overholde de frister, der er fastsat i direktiverne for at efterkomme disse, og ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i deres nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister i henhold til direktiverne ikke overholdes. Dette princip fremgår af domme af 18. marts 1980 (sag 91/79, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 1099, og sag 92/79, Kommissionen mod Italien, Sml. s. 1115). Kommissionen tilføjer, at man ikke kan anse en medlemsstat for at have opfyldt alle sine forpligtelser i henhold til et direktiv, før samtlige direktivets bestemmelser udtrykkeligt er gennemført i den nationale lovgivning.

13. *Den italienske regering* har erkendt, at de pågældende direktiver ikke er fuldt ud gennemført i Italiens interne retsorden. Den anfører dog, at denne mangel vil kunne udbedres af visse bekendtgørelser, der er ved at blive udarbejdet.

C. N. Kakouris
Refererende dommer